

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Ректор Державного університету
Інформаційно-комунікаційних технологій
Володимир ТОЛУБКО
«16» січня 2024 року

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів
дисертаційної роботи Петькун Світлани Михайлівни
на тему «Теоретико-методологічна концептуалізація
механізмів державного управління соціальною безпекою України
в умовах цифрової трансформації»,
подана на здобуття наукового ступеня
доктора наук з державного управління
за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління**

Актуальність дослідження. Сучасний світ стає більш мінливим, змінюються і основні засади соціальної безпеки громадянина, які побудовані на загальних пріоритетах соціальної захищеності людини, усвідомленні цінності окремого індивіда та його соціальних прав, з дотриманням етичного правила, виголошеного ще І. Кантом: людина – це мета, а не засіб.

В умовах, коли постійно зростає значення науки і технологій для добробуту суспільства, інформаційні технології виступають на сучасному рівні як головний чинник соціального добробуту. Тому інтенсивний розвиток науки і техніки в ідеалі має вирішити безліч традиційних соціальних проблем (таких, як злидні і бідність, неосвіченість, розшарування суспільства і соціальна несправедливість, безробіття, тощо).

Сьогодні широкомасштабне застосування інформаційних технологій – цифровізація в усіх сферах національної безпеки є одним з шляхів ефективної протидії загрозам. Цифровізація знижує адміністративні витрати, покращує точність, якість та прозорість даних за рахунок скорочення дублювання та помилок, а також полегшення моніторингу, забезпечує швидше надання послуг. Разом з тим, цифрова трансформація державного управління, адміністрування та послуг соціального забезпечення є складним та багатограним процесом.

Перший рушійний фактор цифрової трансформації мотивований бажанням підвищити ефективність і результативність державного управління та послуг соціального забезпечення. Це особливо важливо, оскільки населення старіє, попит на соціальні послуги зростає, а конкуренція за обмежені ресурси державного сектора збільшується.

Другим фактором є бажання підвищити якість послуг і розширити їх спектр. Цифрові технології можуть забезпечити більш персоналізовані та оперативні послуги, а також надати користувачам більший контроль за своїми даними у взаємодії з органами соціального захисту, а також покращити взаємодію з користувачами та підвищити залучення громадян.

Таким чином, цифровізація соціальної сфери представляє величезний потенціал інноваційного розвитку та організації на новій цифровій основі соціального захисту, з одного боку, а з іншого надає нові можливості управління соціальною безпекою громадян і суспільства в цілому. Вона забезпечує значний внесок у стійке економічне зростання, підвищення конкурентоспроможності базових галузей та інноваційних секторів економіки, покращення рівня та якості життя населення, а це дозволяє створювати та підтримувати відповідний стан гарантованої правової та інституційної захищеності життєво важливих соціальних інтересів людини, суспільства і держави від зовнішніх та внутрішніх загроз. Отже, немає жодних сумнівів у тому, що цифрові інструменти можуть допомогти покращити показники соціального захисту.

Достовірність та наукова новизна одержаних результатів. Достовірність одержаних результатів досягнута дисертанткою завдяки використанню значного масиву вітчизняних та закордонних наукових, публіцистичних, нормативно-правових джерел та літератури за темою дослідження.

Соціальна проблематика в різні історичні епохи актуалізувалася в творах видатних класиків світової науки (Аристотель, Платон, Тома Аквінський, Френсіс Бекон, Бенедікт Спіноза, Нікколо Макіавеллі, Томас Гоббс, Пль Гольбах, Георг Гегель, Імманіл Кант, Макс Вебер, Джон Медісон, Юрген Габермас, Ентоні Гіденс, Толкотт Парсонс, Елвін Тоффлер та інші), які стали філософсько-методологічним підґрунтям дисертаційного дослідження.

Соціальна безпека з позиції філософії, економіки, політичних наук та державного управління стала об'єктом дослідження широкого кола сучасних зарубіжних (Д. Белл, Дж. Б'юкенен, Е. Германс, Д. Гункель, Я. Денхард, П. Друкер, Л. Ерхард, Р. Інглхард, Б. Коллані, Ф. Котлер, Н. Лумман, Й. Масуда, М. Маффесолі, П. Рое та інші) та вітчизняних (І. Акімова, Д. Баюра, І. Білоус, К. Бондаревська, Є. Бородін, В. Бирч, Б. Бузан, І. Галіця, Е. Головаха, О. Головінов, В. Горбатенко, В. Горник, І. Грицяк, О. Іляш, Л. Калашнікова, В. Козаков, Л. Лазоренко, Ю. Лисенко, Е. Лібанова, С. Линдюк, В. Місюра, О. Молодцов, О. Петроє, О. Рашковська, І. Розпутенко, М. Рудик, І. Савченко, Т. Семигіна, О. Сидорчук, Д. Сковронський, Ю. Чала, П. Шевчук та ін.).

Чимало вітчизняних науковців дослідили різноманітні аспекти проблематики цифровізації та цифрових трансформацій сфери державного управління, а саме:

- механізми публічного управління у сфері цифрових трансформацій: Т. Биркович, В. Биркович, О. Кабанець;
- аспекти електронного урядування: Л. Гапєєв, Ю. Кальниш, О. Карпенко, С. Квітка, В. Куйбіда, В. Наместнік, М. Павлов;
- вітчизняне законодавство у сфері цифрової трансформації: О. Качний, А. Омельченко;
- нормативно-правового регулювання цифрової економіки: І. Гончарук, С. Коляденко, Я. Костюченко, Н. Левицька, О. Вінник, О. Піжук,

- І. Струтинська, Г. Козбур;
- цифрову трансформацію публічного управління: І. Кобзев, В. Косенко, О. Мельников, Ю. Пігарев, Н. Костенюк, О. Савченко;
 - цифрову спроможність територіальних громад в Україні: О. Євсюкова, С. Лукін, О. Матвеева, А. Мунько;
 - формування цифрових компетенцій та компетентностей публічних службовців: Л. Матвейчук, П. Польовий;
 - цифрову трансформацію діяльності органів виконавчої влади: В. Ченцов, О. Бобровський;
 - цифрову трансформацію взаємодії влади та бізнесу: О. Бардах, В. Ємельянов та інші.

Однак, у цих дослідженнях жодним чином не приділена увага науковому обґрунтуванню механізмів державного управління соціальною безпекою в умовах цифрової трансформації.

Особливої уваги заслуговують дисертаційні дослідження вітчизняних науковців: О. Вишневського, М. Загрійчук, Ю. Костинця, Г. Подзігун, В. Ракіпова, І. Струтинської та Г. Чміль присвячені вивченню різноманітних питань впливу цифрової трансформації на процеси суспільного розвитку; а також: К. Бондаревської, О. Гріпич, Л. Павлової, А. Помазан-Пономаренко, Т. Семигіної, Р. Хасанова та інших, присвячені вивченню питань соціальної безпеки України.

Віддаючи належне вагомому внеску цих вчених у розвиток вітчизняної науки, варто зазначити, що ці дослідження носять переважно епізодичний, вузькоспеціалізований характер і далеко не охоплюють весь спектр питань впливу процесів цифрової трансформації на соціальну безпеку України. З огляду на це, набуває актуальності наукова проблема пошуку ефективних механізмів забезпечення соціальної безпеки людини та суспільства у процесі їх життєдіяльності в умовах нестабільності викликаної активною цифровою трансформацією.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційну роботу виконано відповідно до теми науково-дослідної роботи «Теоретико-прикладні аспекти розвитку цифрової держави в Україні» (державний реєстраційний номер 0123U102733) в Державному університеті інформаційно-комунікаційних технологій (довідка № 23/196 від 05.12.2023 р.).

Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційного дослідження є концептуалізація теоретико-методологічні засади розвитку системи державного управління соціальною безпекою України в умовах цифрової трансформації та вироблення науково-прикладних рекомендацій щодо удосконалення механізмів державного управління соціальною безпекою України.

Для досягнення мети в дослідженні поставлено та вирішено такі завдання:

- систематизувати теоретико-методологічне підґрунтя формування механізмів державного управління соціальною безпекою України в умовах цифрової трансформації;
- окреслити загальні особливості сучасного впливу цифрової трансформації на соціальну безпеку та механізми державного управління нею;
- акцентувати характерні особливості, спільні та відмінні підходи у формуванні моделей соціальної безпеки в умовах цифрової трансформації зарубіжних країн;
- оцінити вплив сучасних визначальних суспільних детермінант, насамперед, розвитку соціальних медіа, на удосконалення механізмів державного управління соціальною безпекою в умовах цифрової трансформації;
- уточнити сутнісні характеристики соціальної відповідальності держави та суб'єктів ринкової економіки в контексті цифрової трансформації суспільства;
- виявити актуальні виклики, ризики та загрози впливу цифрової трансформації на соціальну безпеку;
- визначити і науково обґрунтувати на теоретико-методологічному рівні доктринальні засади інноваційної парадигми державного управління соціальною безпекою, перспективної для модернізаційного розвитку повоєнної України;
- сформулювати концептуальні засади впровадження нової парадигми і доктрини державної політики в галузі соціальної безпеки в умовах цифрової трансформації України;
- розробити й науково обґрунтувати рекомендації для впровадження цифрових технологій в механізми державного управління соціальною безпекою України.

Об'єкт дослідження – механізми державного управління соціальною безпекою в умовах цифрової трансформації.

Предмет дослідження – теоретико-методологічні концепти (парадигма, доктрина, концепція, стратегія) модернізації механізмів державного управління соціальною безпекою України в умовах цифрової трансформації.

Методи дослідження. Особливе місце в методології дисертаційного дослідження приділялося як загальнонауковим, так і спеціальним методам, зокрема: діалектичному, системному, гіпотетико-дедуктивному, структурно-функціональному, абдуктивному, історіографічному, прогностичному, порівняльним (порівняльно-історичний, порівняльно-політичний, порівняльно-правовий) та іншим методам.

Логіка дисертаційного дослідження базувалася на непорушному втіленні гносеологічних принципів:

- сходження від абстрактного до конкретного, зокрема – від визначення загального змісту категорій «соціальна безпека» і «цифрова трансформація», до з'ясування стану, суперечностей та особливостей формування теоретико-методологічних засад, впровадження й функціонування механізмів державного управління соціальною безпекою в умовах цифрової трансформації сучасної України (розділи 2, і 4);
- єдності початку дослідження й початку розвитку об'єкта – визначає історичну ретроспективу дисертаційного дослідження: з одного боку – виникнення систем забезпечення соціальної безпеки як об'єктивного явища суспільства, та їх дослідження, як теоретико-прикладного напрямку в світовій практиці державного управління, з іншого боку – активного включення процесів цифрової трансформації сучасного суспільства – початку зміни в структурі й змісті політичних та державно-управлінських процесів (розділи 1 і 2);
- збігу законів розвитку об'єкта й законів його пізнання – спричиняється необхідністю аналізу етапів і суті розвитку феномену соціальної безпеки в державному управлінні, його впливу на формування й функціонування самої держави, її політичної системи та громадянського суспільства із застосуванням тих наукових методів, які найбільше відповідають обставинам такого розвитку. Зокрема для досліджуваного об'єкта цей принцип передбачає застосування діалектичного підходу й системного аналізу (розділи 2; 3; 4).

Діалектичний підхід спричиняється масштабністю та багатоплановістю дисертаційного дослідження, у значній мірі детермінує його гіпотезу, проблемне поле та отримані результати. Діалектичний підхід також дозволив здійснити аналіз суперечностей та деформацій в системі державного управління соціальною безпекою України (розділ 2).

У системному методі знайшов конкретне втілення принцип діалектики – універсальність взаємозв'язку й розвитку всіх елементів системи. У цьому випадку системний метод дозволив розглянути феномен соціальної безпеки як складну, суперечливу й недостатньо структуровану наукову систему, що прагне до саморозвитку, та в основі якої перебувають: кращі здобутки світової цивілізації; соціальні цінності притаманні українському суспільству і сучасні парадигми формування систем гуманістичної демократії та державного управління (розділи 3 і 5).

Структурно-функціональний метод визначив напрям дослідження, що втілюється в аналізі особливостей, функцій, структури та параметрів системи механізмів державного управління соціальною безпекою та дозволив позначити, осмислити, описати та порівняти роль цієї системи в процесі формування державної політики й функціонування державної влади; виявити та оцінити результати й наслідки аналітичного впливу цифрової трансформації на ці процеси, визначити напрями перспективи його вдосконалення механізмів державного управління у цій сфері в Україні (розділи 3; 4; 5). Порівняльний, гіпотетико-дедуктивний та структурно-

функціональні методи також реалізовувалися в процесі уточнення змісту понять сучасного категоріального апарату дослідження (розділ 1).

Прогностичний метод дав можливість визначити більш віддалені перспективи розвитку теоретико-методологічних засад та загалом системи механізмів державного управління та обґрунтувати їх вплив на удосконалення механізму вироблення та реалізації державної соціальної політики України, що відкриваються в процесі цифрової трансформації (розділ 5).

Отримані в ході дослідження теоретичні результати підтверджено емпіричними даними впровадження, а також шляхом експертної верифікації.

У першому розділі проаналізовано еволюцію теорії державного управління соціальною безпекою. При цьому особливу увагу приділено дослідженням проблем соціальної безпеки й цифрової трансформації в публікаціях сучасних вітчизняних та зарубіжних науковців. Що в сукупності дало змогу систематизувати теоретико-методологічні засади механізмів державного управління соціальною безпекою в умовах цифрової трансформації. Також в розділі висвітлено логіку і методологію, та особливості формування евристичного змісту дисертаційного дослідження.

Показано, що у своєму донауковому становленні державне управління соціальною безпекою спрямоване на задоволення потреб у різних матеріальних та нематеріальних благах, як включене в ціннісну ієрархію буття іманентною для будь-якого живого організму потребою – потребою у безпеці. Управління соціальною безпекою в античному світі розумілося як закон, що спрямовує життєдіяльність людини на забезпечення насамперед свого самозбереження (Платон, Аристотель, Цицерон), в Середньовіччі (Ф. Аквінський), – віра, смирення, надія на спасіння, служіння Богу і ближнім, головний мотив якого є любов, – основні християнські чесноти, забезпечать людині безпеку, в епоху Відродження (Н. Макіавелі) – цінність свободи як мети існування і соціальної безпеки, орієнтира державного управління поєднується з розвінчанням божественної природи державної влади, в епоху Нового часу (Б. Спіноза, Т. Гоббс, Дж. Локк та ін.) становлення державного управління створило фундамент соціальної безпеки та її ціннісного виміру, паростки гарантованої правової та інституціональної захищеності життєво важливих соціальних інтересів особи та суспільства та особистості.

Розкрито сутність та особливості сучасних концепції публічного управління, які зорієнтовані на цінності, технологізацію прийняття рішень, зосереджені на децентралізації та реформуванні публічного адміністрування, регіональної політики та місцевого самоврядування, посилення ролі комунікації, організаційної культури, соціальної відповідальності, формування соціальної безпеки держави та громадянина.

У другому розділі уточнено науково-категоріальний апарат дисертаційного дослідження, окреслено ціннісні засади державного управління соціальною безпекою в умовах цифрової трансформації, систематизовано сучасні правові засади забезпечення соціальної безпеки України, оцінено стан інституційної складової державного управління соціальною безпекою України.

Аналіз соціальної безпеки як об'єкта державного управління свідчить про його пріоритетність на сучасному етапі функціонування Української держави в цілому та системи державного управління.

Розкрито утилітаристський та гуманістичний підхід до ціннісних засад соціальної безпеки. Доведено, що ціннісні засади державного управління соціальною безпекою в умовах цифрових трансформацій в Україні має полягати в цілеспрямованому формуванні нової якості життя громадян. Ця нова якість передбачає створення умов для належної реалізації особистого потенціалу кожного члена суспільства шляхом забезпечення можливостей для продуктивної зайнятості та одержання доходу, який відповідає значущості цієї праці для суспільства і спроможний гарантувати йому гідний рівень життя та задоволення фізичних і духовних потреб.

Аналіз правових та інституційних процесів цифровізації державного управління соціальною безпекою України, які спрямовані на створення нової системи соціальної захищеності, показав перспективи розширення можливостей усіх громадян у досягненні особистого успіху, всебічної самореалізації, виходу на більш високий рівень забезпечення потреб та інтересів із застосуванням цифрових технологій та цифрових компетенцій.

У *третьому розділі* здійснено аналіз зарубіжного та міжнародного досвіду поліпшення соціальної безпеки шляхом цифровізації державного управління, зокрема, окреслено роль інформаційного суспільства, як передумови формування сучасних цифрових технологій у соціальній безпеці та механізмів управління сервісно-орієнтованої держави та виявлено зарубіжні тренди запровадження соціальної безпеки на основі цифрових технологій.

Проведений аналіз постіндустріального (інформаційного) суспільства постмодерної доби надав можливість стверджувати, що сучасний глобальний світ все більше стає мінливим, змінюються і основні пріоритети соціальної безпеки громадянина, які побудовані на загальних пріоритетах соціальної захищеності людини та усвідомлення цінності окремого індивіда та його соціальних прав.

Визначено, що соціальна безпека громадянина все більше формується на основі мережевого суспільства, основними характерними рисами якого є: зростання ролі інформації в житті суспільства, збільшення частки комп'ютерних комунікацій, створення глобального інформаційного (комунікативного) простору, і відповідно, зміна самої соціальної реальності, в якій всі основні сфери життєдіяльності та соціальної безпеки людини ґрунтуються на мережевій логіці, націленої на потреби і ціннісні орієнтири людини. Доведено, що провідним трендом політики соціального захисту на початку XXI ст. стала концепція сервісно-орієнтованої держави, головним призначенням якої є служіння людині, а ключовою функцією публічних установ – надання якісних послуг громадянам.

Розкрито особливості європейських та азійських моделей розвитку соціальної безпеки в умовах інформаційного суспільства, які базуються

насамперед на затвердженні специфічних ціннісних орієнтацій щодо індустріалізації, інформатизації та соціального розвитку.

У четвертому розділі здійснено аналіз домінантів розвитку механізмів державного управління соціальною безпекою, у зв'язку з чим вдалося визначити, що в умовах цифрової трансформації, розкрито передумови формування в Україні, нової медіа реальності щодо ефективності механізмів державного управління соціальною безпекою, уточнено сутнісні ознаки й характеристики нової медіа реальності у їх взаємопроникненні й взаємозв'язку, виявлено існуючі тренди й маркери її формування й чинники впливу на неї, окреслено траєкторії її розвитку та активізації дії на моделі поведінки держави, соціуму, різних економічних суб'єктів. Аргументована необхідність врахування нових ризиків та загроз при формуванні нових стандартів соціального захисту й безпеки та соціальної відповідальності держави й бізнесу, у контурі нової медіа реальності в умовах цифрових трансформацій.

Визначено складові впливу нової медіа реальності на ефективність механізмів державного управління соціальною безпекою, й окреслено ключові проблеми формування нової медіа реальності для механізмів державного управління соціальною безпекою та шляхи їх розв'язання.

У п'ятому розділі здійснено аналіз актуальних викликів, ризиків та загроз впливу цифрової трансформації на соціальну безпеку. У розділі визначено і науково обґрунтовано доктринальні засади інноваційної парадигми державного управління соціальною безпекою, перспективної для модернізаційного розвитку повоєнної України та, на їх основі, сформульовано концептуальні засади державної політики в галузі соціальної безпеки в умовах цифрової трансформації України.

Констатовано, що визначальними характеристиками нинішнього етапу розвитку суспільства в умовах цифрової трансформації є стрімке зростання соціальної напруженості та актуалізація потреб в особистій та колективній безпеці. Тому, активний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та їх широке впровадження у всі сфери людської діяльності вимагає вироблення нової доктрини сервісно-орієнтованої держави, а саме – переходу від патерналістського бачення ролі держави, як «гаранта» соціальної безпеки, до доктрини «мережевого суспільства добробуту» (network welfare society), у якій добробут «сам себе захищає», а держава, насамперед, сприяє цьому.

На парадигмальному рівні формування державної політики соціальної безпеки Україні рекомендовано перейти до моделі державно-приватного партнерства. При цьому дати громадянам можливість вибору постачальника соціальних послуг і соціальної безпеки та всіляко заохочувати мережеву взаємодію громадян, бізнесу і держави в цій сфері.

Впровадження нової парадигми і доктрини державної політики в галузі соціальної безпеки в умовах цифрової трансформації України на концептуальному та стратегічному рівнях надалі вимагатиме застосування нової системи механізмів державного управління розвитком цифрового мережевого суспільства добробуту.

У Висновках висвітлено основні наукові результати, які в сукупності відповідають визначеній меті та вирішують наукову проблему концептуалізації теоретико-методологічних засад розвитку системи державного управління соціальною безпекою України в умовах цифрової трансформації, вироблено науково-прикладні рекомендації щодо удосконалення механізмів державного управління соціальною безпекою України.

Наукова новизна отриманих результатів визначається новим вирішенням наукової проблеми у сфері розвитку системи публічного управління соціальною безпекою України в умовах цифрових трансформацій, що полягає в концептуалізації теоретико-методологічних засад, вироблення та обґрунтуванні науково-прикладних рекомендацій побудови напрямів розвитку системи публічного управління соціальним захистом в умовах цифрових трансформацій. А саме:

уперше

- на основі аналізу та систематизації наявних у світовій та вітчизняній практиці цифрових механізмів державного управління соціальною безпекою, розроблено, науково обґрунтовано й запропоновано, в якості перспективної, інноваційну доктрину соціальної безпеки, яка ґрунтується на оптимальному балансі патерналістської та ліберальної доктрин державної соціальної політики – мережеве суспільство добробуту – у якій ефективність оптимального балансу забезпечується завдяки впровадженню парадигми державно-приватного партнерства із залученням сучасних та перспективних механізмів і технологій цифровізації державного управління в умовах подальшої цифрової трансформації суспільних відносин в Україні;
- сформульовано концептуальні засади впровадження нової парадигми політики й державного управління в галузі соціальної безпеки в умовах цифрової трансформації України, яка дозволяє рухатися у бік максимальної індивідуалізації (гуманізації) та гнучкого варіювання процедур надання державних соціальних послуг громадянам від майже 100% соціального забезпечення з боку держави із залученням інших (недержавних) суб'єктів гарантування соціальної безпеки, до майже 100% самозабезпечення соціального захисту і безпеки індивіда, яке обмежується лише правовими рамками держави й нормами суспільної моралі завдяки системі мережевої цифрової держави добробуту, аналогів якої наразі не описано, як у вітчизняній, так і в зарубіжній науковій літературі;
- розроблено й науково обґрунтовано практичні рекомендації для впровадження цифрових технологій в механізми державного управління соціальною безпекою в Україні;

удосконалено

- системологію актуальних викликів, ризиків і загроз, які спричиняються державі, суспільству, громадянам, об'єктивними наслідками процесу цифрової трансформації суспільних відносин в Україні;
- оцінку впливу сучасних визначальних суспільних детермінант, насамперед – розвитку соціальних медіа, на удосконалення механізмів державного управління соціальною безпекою в умовах цифрової трансформації, що спрямовує цей процес у напрямі формування проектно-орієнтованого підходу;
- методіку діагностики процесів соціальної відповідальності держави та суб'єктів ринкової економіки в Україні, що спирається на комплекс динамічних ціннісних критеріїв-орієнтирів, які враховують потребу демократизації та соціологізації суспільства в умовах цифрової трансформації та стають детермінантами поведінки усіх учасників соціальних дій;
- стратегічні засади державної політики цифровізації системи соціального забезпечення та зміцнення соціальної безпеки громадян України, шляхом подальшої кореляції чинного законодавства з сучасними цифровими стандартами Європейського Союзу та розроблення концепції інформаційного (цифрового) законодавства, яке регулюватиме всі сфери життєдіяльності країни з урахуванням особливостей забезпечення соціальної безпеки держави, суспільства, особистості в сучасних умовах та з урахуванням існуючих викликів і загроз, зокрема, шляхом розробки Цифрового кодексу України, в якому були б упорядковані всі нормативно-правові документи, стандарти та зміни до цивільного, адміністративного й кримінального законодавства щодо забезпечення соціальної безпеки держави та громадянського суспільства в сфері цифрових технологій;

набули подальшого розвитку

- систематизація теоретико-методологічних засад розвитку механізмів державного управління соціальною безпекою України в умовах цифрової трансформації, що дало змогу визначити перспективні напрями подальших наукових досліджень у цій галузі;
- категоріальний апарат вітчизняної науки державного управління – шляхом уточнення змісту категорій: «соціальний захист», «соціальна безпека», «соціальна безпека держави», «соціальна безпека суспільства», «соціальна безпека людини» тощо;
- запропоновано ввести до тезаурусу вітчизняної державно-управлінської науки авторські категорії:
 - мережеве цифрове суспільство добробуту (networked digital welfare society) – суспільство загального добробуту взаємодія суб'єктів якого здійснюється у суспільних цифрових мережах із застосуванням сучасних цифрових технологій. Що докорінно відрізняється від вже відомої у світовій науці категорії «цифрове суспільство добробуту» (digital welfare society), саме тим, що в його основі лежить не стільки

застосування цифрових технологій, оскільки у поточному часі таке застосування вже стало цілком об'єктивним процесом, скільки побудова системи соціальної безпеки на основі процесів добровільної асоціації людей в цифрових соціальних мережах;

- мережева цифрова держава добробуту (networked digital welfare state – соціальна, правова, демократична держава орієнтована на оптимальне забезпечення належного рівня соціальної безпеки та добробуту, адекватного рівню економічного розвитку, як для суспільства в цілому, так і для кожного окремого індивіда, на основі вільної (в межах встановлених правових норм) взаємодії всіх суб'єктів суспільних відносин яка здійснюється у суспільних цифрових мережах із застосуванням сучасних і перспективних цифрових технологій та механізмів, в т.ч., штучного інтелекту).

Дисертаційна робота є самостійно виконаним науковим дослідженням. Усі наукові результати, що містяться в роботі, отримані авторкою особисто. З наукових праць, опублікованих у співавторстві, у дисертації використано ідеї та пропозиції, які є результатом індивідуальної роботи здобувачки. Внесок авторки в праці, які опубліковані в співавторстві, визначено в переліку основних публікацій за темою дисертації і полягає в дослідженні комплексу питань, пов'язаних з розвитком системи механізмів державного управління соціальною безпекою.

Нові науково обґрунтовані положення, прикладні рекомендації і висновки проведеного дослідження. Основні наукові положення дисертації доведено до рівня методичних розробок і практичних рекомендацій, які використані та можуть бути використані в подальшому органами державної влади та місцевого самоврядування України під час підготовки проєктів нормативно-правових актів та програм соціального розвитку.

Результати дисертаційного дослідження використано в діяльності:

- Фастівської районної ради Київської області в питанні цифровізації надання адміністративних та соціальних послуг на рівні району (довідка № 01–14/56 від 22.03.2023 р.);
- Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики Верховної Ради України – використання у практичній роботі органів державної влади рекомендацій соціального спрямування для практичного впровадження щодо цифровізації інклюзивних послуг, адаптації цифрових послуг до потреб людей, які є соціально вразливими верствами населення (довідка № 1642/06–23 від 29.08.2023 р.);
- Спільки підприємців малих, середніх і приватизованих підприємств України – прийнято до впровадження рекомендації й пропозиції щодо підвищення рівня соціальної відповідальності держави в умовах цифрової трансформації та формування сприятливого середовища, побудованого на спільних інтересах та соціальному діалозі між бізнесом, найманими працівниками, територіальними громадами, громадськими організаціями (довідка № 6 від 03.10.2023 р.);

- Київської обласної ради VIII скликання – використано рекомендації щодо пріоритетних напрямів удосконалення сервісної діяльності органів державної влади соціального спрямування (довідка № 2653/03–01 від 06.12.2023 р.);
- Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України – прийнято до впровадження пріоритетні напрями удосконалення сервісної діяльності органів державної влади соціального спрямування. Реалізація даних пропозицій дозволила знайти практичні рішення щодо низки аспектів запровадження Національної бази даних енергетичних та експлуатаційних характеристик будівель (довідка № 12547/39/14-23 від 08.12.2023 р.);
- Київського регіонального центру підвищення кваліфікації – використано висновки та експертна верифікація у розробці перспективних планів у наданні науково-методичної, інформаційної і консультаційної допомоги державним органам та органам місцевого самоврядування... щодо забезпечення потреб громадян (довідка № 092–372 від 26.12.2023 р.);

Рекомендації та основні наукові теоретико-методологічні напрацювання дисертаційного дослідження використовуються у освітньому процесі Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій при розробці Освітньо-професійної програми другого (магістерського) рівня вищої освіти, Освітньо-наукової програми третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти та навчальної дисципліни другого (магістерського) рівня вищої освіти «Державне управління соціальною безпекою в умовах цифрової трансформації» та при викладанні дисциплін: «Державна політика цифрового розвитку України», «Механізми цифрової взаємодії з органами державної влади», «Механізми управління цифровою державою», «Диджиталізація управлінських процесів», «Соціальна безпека цифрової держави», «Державна політика та цифровий розвиток», «Державне управління соціальною безпекою в умовах цифрової трансформації», «Безпекові імперативи функціонування системи публічного управління: соціо-гуманітарна безпека» (Акт впровадження від 20.10.2023 р.).

У роботі фактів академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації не виявлено.

Апробація результатів дослідження. Основні результати дослідження, висновки і рекомендації, викладені в дисертації, доповідались і були схвалені на 15-ти науково-комунікативних заходах, зокрема: «System zarządzania publicznego: specyfika, zadania» (Вроцлавек, Польща, 2021); «Digital state in Ukraine: peculiarities of the operation of a single portal of provision public services online «Diia» (США, 2022); «Цифрові права держави, суспільства, громадянина в Україні» (Переяслав, 2022); «Проблеми та перспективи цифрової доступності публічних послуг» (Дрогобич, 2023); «Цифрова трансформація надання державних послуг в Україні» (Гамбург, Німеччина, 2023); «Формування ціннісної системи соціальної безпеки в умовах цифрових

трансформацій в Україні» (Кропивницький, 2023); «Концепція сервісної держави на сучасному етапі розвитку України» (Дюріх-Вінниця, 2023); «Цифрові інновації в усиновленні дітей» (Дніпро, 2023), «Нормативно-правове забезпечення соціальної безпеки в умовах цифровізації України» (Хмельницький, 2023); «Соціальна безпека в умовах цифровізації територіальних громад» (Дніпро, 2023); «Необхідність формування цифрової екосистеми регіону України» (Львів, 2023); «Напрями наближення цифрової трансформації України до ЄС» (Харків, 2023); «Основні засади цифровізації Європи до 2030 року» (Дніпро, 2023); «Сервісно-орієнтована держава в умовах розвитку інформаційних технологій» (Запоріжжя, 2023); «Деякі особливості формування інформаційно-мережевого суспільства» (Київ, 2023).

Наукові праці, які відображають основні наукові результати дисертації:

1. Петькун С. М. Інституціональна складова державного управління соціальною безпекою в Україні. *Наукові інновації та передові технології*. 2022. № 12 (14). С. 21–30. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-12\(14\)-21-30](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-12(14)-21-30).
2. Петькун С. М. Оцінка стану дослідження проблем подолання цифрового розриву в зарубіжних та вітчизняних наукових працях. *Social Studies: Theory and Practice*. 2022. Vol. 13. №. 2. Р. 133–150. DOI: <https://doi.org/10.34858/sstp.2.2022.8>.
3. Петькун С. М. Ціннісні засади соціальної безпеки в умовах цифрових трансформацій в Україні. *Наукові перспективи*. 2022. № 11. С. 90–101. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-11\(29\)-90-101](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-11(29)-90-101).
4. Петькун С. М. Механізми управління цифровізацією інклюзивних послуг в Україні. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2023. № 2 (8). С. 176–189. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-2\(8\)-176-189](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-2(8)-176-189).
5. Петькун С. М. Цифрові трансформації в Європі як орієнтир для України. *Věda a perspektivy*. 2023. № 6 (25). С. 234–242. DOI: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-6\(25\)-234-242](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-6(25)-234-242).
6. Гудзь О. Є., Петькун С. М. Соціальна відповідальність Бізнесу в цифровій державі: нові ціннісні орієнтири в поствоєнних умовах. *Наукові перспективи*. 2023. № 7 (37). С. 140–153. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-7\(37\)-140-153](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-7(37)-140-153).

Особистий внесок: обґрунтовано концептуальні пріоритетні напрямки формування нових ціннісних орієнтирів соціальної відповідальності бізнесу в цифровій державі.

7. Петькун С. М., Гудзь О. Є. Зміна траєкторії соціальної відповідальності держави в реаліях цифрових трансформацій. *Věda a perspektivy*. 2023. № 9 (28). С. 264–276. DOI: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-9\(28\)-264-276](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-9(28)-264-276).

Особистий внесок: обґрунтовано доцільність зміни траєкторії соціальної відповідальності держави в реаліях цифрових трансформацій в поствоєнних умовах відродження й підтримки соціальної безпеки, що забезпечить нову роль в становленні якісно нової

соціальної моделі цифрової держави, яка буде відповідати високим європейським стандартам.

8. Petkun S. Service-Oriented State in the Conditions of Digital Transformations. *Krakowskie Studia Malopolskie*. 2023. № 4 (40). P. 28–36. DOI: 10.15804/ksm20230402.
9. Петькун С. М. Закордонні тренди впровадження соціальної безпеки: цифровий порядок денний для Європи – досвід для України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2023. № 19. С. 143–148. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.19.143>.
10. Гудзь О. Є., Петькун С. М. Формування стратегічного інструментарію медіаменеджменту в реаліях цифрових трансформацій. *Інвестиції: практика та досвід*. 2023. № 23. С. 125–130. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.23.125>.
Особистий внесок: досліджено національні відмінності, що визначають специфіку стратегічного інструментарію медіаменеджменту, що залежить від особливостей медіаполітики держави та її соціальної безпеки, оскільки медіаполітика держави сповідує базові цінності, властиві українському суспільству та його корпоративній культурі.
11. Гудзь О. Є., Петькун С. М. Формування нової медіа реальності в умовах цифрових трансформацій. *Вісник Херсонського національного технічного університету*. 2023. № 4 (87). С. 339–345. DOI: <https://doi.org/10.35546/kntu2078-4481.2023.4.42>.
Особистий внесок: аргументовано необхідність врахування нових ризиків та загроз, обґрунтовано стандарти соціального захисту й безпеки та соціальної відповідальності держави й бізнесу у контурі нової медіа реальності в умовах цифрових трансформацій.
12. Козаков В. М., Петькун С. М. Мережева логіка соціальної безпеки інформаційного суспільства. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2023. № 12. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2023.12.3>.
Особистий внесок: досліджено соціальну безпеку громадянина, яка дедалі більше формується на основі мережевого суспільства, основними рисами якого є: зростання ролі інформації в житті суспільства; збільшення частки комп'ютерних комунікацій; створення глобального інформаційного (комунікативного) простору, і відповідно, зміна самої соціальної реальності.
13. Петькун С. М. Цифрові права громадян в контексті державного управління соціальною безпекою в Україні. *Статистика України*. 2023. № 4. С. 138–144. DOI: 10.31767/su.3-4(102-103)2023.03-04.12.
14. Петькун С. М. Галузеві та регіональні програми інформатизації: цифровий розрив. *Наукові інновації та передові технології*. 2023. № 14 (28). С. 190–202. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-14\(28\)-190-202](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-14(28)-190-202).

15. Петькун С. М. Аналітичний огляд стану розробленості проблем державного управління соціальною безпекою в умовах цифрової трансформації. *Інвестиції: практика та досвід*. 2023. № 24. С. 198–202. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.24.198>.
16. Вишнівський В. В., Катков Ю. І., Петькун С. М. Управління соціальною безпекою держави в умовах цифрової трансформації. *Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення*. 2023. № 6. С. 49–62. DOI: <https://doi.org/10.31470/2786-6246-2023-6-49-62>.
Особистий внесок: досліджено інформаційні технології у вигляді різноманітних реєстрів, інформаційних систем, служб соціальної допомоги та мобільних додатків з мобільними грошима, що забезпечують впровадження соціальних послуг, соціальну допомогу, соціальне страхування та соціальне просування на ринку праці.
17. Петькун С. М. Напрями зміцнення соціальної безпеки України в умовах цифрової трансформації. *Věda a perspektivy*. 2023. № 12 (31). С. 62–73. DOI: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-12\(31\)-62-73](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-12(31)-62-73).
18. Петькун С. М. Цифрові технології як інструмент надання якісних державних послуг. *Наукові перспективи*. 2023. № 12 (42). С. 257–266. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-12\(42\)-257-266](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-12(42)-257-266).
19. Samsonova Y., Shevchenko O., Priadun S., Petkun S., Statsenko N. Analysis of modern approaches to the management of educational institutions in conditions of digitization (Ukrainian case). *Revista Eduweb*. 2022. Vol. 16, №. 4. P. 89–100. DOI: <https://doi.org/10.46502/issn.1856-7576/2022.16.04.8>.
Особистий внесок: досліджено вплив цифровізації на управління закладами освіти, основні тенденції в управлінні закладами освіти в умовах цифровізації.
20. Petkun S., Kravchenko M., Yaroshovets T., Kulinich O. Digital services development in Ukraine. *Khazar Journal of Humanities and Social Sciences*. 2023. Vol. 26. № 1. DOI: <https://doi.org/10.5782/.kjhss.2023.134.146>.
Особистий внесок: досліджено цифровий розрив, який зумовлює посилення інклюзивності надання цифрових послуг на основі недискримінації, врахування різноманітності людей, ефективного залучення та включення всіх його учасників у цифровий процес для підвищення якості життя та добробуту.
21. Petkun S., Kalinicheva H., Chernyak D., Khlevytska T., Khorvatova O. Legal principles of ensuring social security in the conditions of digitalization of Ukraine. *Amazonia Investiga*. 2023. Vol. 12. № 65. P. 106–115. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2023.65.05.11>.
Особистий внесок: доведено важливість ключових законодавчих актів щодо ефективного впровадження цифрових технологій у подальшому розвитку соціального забезпечення відповідно до стратегічних цілей держави та сучасних технологічних трендів.
22. Storozhenko L., Petkun S. Electronic Communications as an Element of Management. *International Journal of Innovative Technology and Exploring Engineering (IJITEE)*. 2019. Vol. 8. Iss. 11. P. 459–466.

Особистий внесок: узагальнено аргументи та контраргументи в рамках наукової дискусії щодо розуміння сутності та застосування електронних комунікацій в управлінні, виходячи на власне функціональному методі, в рамках якого електронні комунікації розглядаються як інноваційний елемент електронного управління.

23. Storozhenko L. G., Petkun S. M. Strategic communications in public governance: basic principles and conceptual approaches. *Moderní aspekty vědy: Svazek XIV mezinárodní kolektivní monografi. Mezinárodní Ekonomický Institut*, 2021. P. 685–697. URL: <http://perspectives.pp.ua/public/site/mono/monography-14.pdf>.

Особистий внесок: досліджено розвиток комунікації в суспільстві, її активна інтеграція в усі сфери життєдіяльності суспільства, поява нових каналів комунікації, що вимагає переосмислення та розробки сучасних принципів стратегічних комунікацій як фундаментальних ідей і правил, що лежать в основі інформаційно-технологічних відносин та поведінки учасників комунікаційного процесу.

24. Kravchenko M., Petkun S. Digital public services as a means of increasing the social security of citizens. *Ensuring Standards of Quality of Life in a Turbulent World : monograph. Opole : The Academy of Applied Sciences*, 2022. P. 334–347. URL: https://old.wszia.opole.pl/wp-content/uploads/2020/05/ANS_Monografia_2022.pdf.

Особистий внесок: визначено сутність соціальної безпеки як стан розвитку держави та суспільства, при якому держава здатна забезпечити гідний рівень та якість життя громадян незалежно від впливу внутрішніх і зовнішніх загроз на основі цифровізації всіх сфер суспільного життя

Опубліковані праці апробаційного характеру:

25. Kravchenko M., Petkun S. Digital state in Ukraine: peculiarities of the operation of a single portal of provision public services online «Diia». *40 IBIMA Business Conference*, 23–24 November 2022. URL: <https://ibima.org/accepted-paper/digital-state-in-ukraine-peculiarities-of-the-operation-of-a-single-portal-of-provision-public-services-online-diia/>.
26. Петькун С. М. Цифрові права держави, суспільства, громадянина в Україні. *Публічне управління в умовах воєнного часу та надзвичайних ситуаціях: сучасний стан, проблеми, перспективи розвитку: матеріали V Міжнар. наук.-практ. конф., м. Переяслав, 30 листоп. 2022 р. Переяслав, 2023. С. 252–255.*
27. Петькун С. М. Проблеми та перспективи цифрової доступності публічних послуг. *Актуальні проблеми науки, освіти і суспільства: досвід та перспективи: зб. тез доп. Міжнар. наук.-практ. конф., м. Дрогобич, 22 лют. 2023 р. Дрогобич, 2023. Ч. 3. С. 90.*

28. Петькун С. М. Цифрова трансформація надання державних послуг в Україні. *Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку*: матеріали ХХХ Міжнар. наук.-практ. конф., м. Гамбург, 07 берез. 2023 р. Гамбург, 2023. С. 54–59.
29. Петькун С. М. Формування ціннісної системи соціальної безпеки в умовах цифрових трансформацій в Україні. *Модернізація вітчизняної правової системи в умовах світової інтеграції*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Кропивницький, 22–23 берез. 2023 р. Кропивницький, 2023. С. 119–121.
30. Петькун С. М. Концепція сервісної держави на сучасному етапі розвитку України. *ΛΟΓΟΣ*. 2023. С. 50–51. DOI: <https://doi.org/10.36074/logos-31.03.2023.14>.
31. Петькун С. М. Цифрові інновації в усиновленні дітей. *Публічне управління та адміністрування в сучасних умовах*: матеріали 4-ої Міжнар. наук.-практ. конф., м. Дніпро, 17 трав. 2023. Дніпро, 2023. С. 23.
32. Петькун С. М. Нормативно-правове забезпечення соціальної безпеки в умовах цифровізації України. *Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи*: зб. тез II Міжнар. наук.-практ. конф., м. Хмельницький, 18 трав. 2023 р. Хмельницький, 2023. С. 148.
33. Петькун С. М. Соціальна безпека в умовах цифровізації територіальних громад. *Scientific Research and Innovation: proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Internet Conference*, April 3–4, 2023. Dnipro, 2023. С. 305–306.
34. Петькун С. М. Необхідність формування цифрової екосистеми регіону України. *Розвиток публічного управління в контексті європейської інтеграції України*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Львів, 28 квіт. 2023 р. Львів, 2023. С. 213–216.
35. Petkun S. M., Storozhenko L. G. System zarządzania publicznego: specyfika, zadania. *Сучасні стратегії сталого розвитку держави і суспільства в контексті глобальних викликів*: матеріали Міжнар. наук. конф., 28–29 груд. 2021 р., Вроцлавек, 2021. С. 12.
36. Петькун С. М. Напрями наближення цифрової трансформації України до ЄС. *Публічне управління XXI століття: особливості воєнного і післявоєнного періодів*: зб. наук. матеріалів ХХІІ Міжнар. наук. конгресу, м. Харків, 27 квіт. 2023 р. Харків, 2023. С. 524–527.
37. Петькун С. М. Основні засади цифровізації Європи до 2030 р. *Цифрове суспільство: управління, фінанси та соціум*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 28 квіт. 2023 р. Дніпро, 2023. Т. 2. С. 215–217.
38. Петькун С. М. Сервісно-орієнтована держава в умовах розвитку інформаційних технологій. *Інновації для відродження: національний, регіональний, міжнародний контекст*: тези доп. Міжнар. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 12–13 жовт. 2023 р. Запоріжжя, 2023. С. 391–394.
39. Петькун С. М. Деякі особливості формування інформаційно-мережевого суспільства. *Теоретико-прикладні аспекти розвитку цифрової держави в Україні*: матеріали I Всеукр. наук.-практ. конф., м. Київ, 09 листоп. 2023 р. Київ, 2023. С. 8–12.

Повнота викладення матеріалів дисертації в публікаціях та особистий внесок у них автора. Основні наукові положення та результати дослідження опубліковано автором самостійно та у співавторстві (за результатами дослідження опубліковано 24 наукову працю, загальним обсягом 20,2 обл.-вид. арк., серед них: 18 – статті в наукових фахових виданнях України; 4 – статті у виданнях, внесених до наукометричних баз даних WoS та Scopus; 2 – статті в інших зарубіжних виданнях; 15 – тези доповідей у збірниках та матеріалах конференцій), відтворюють основний зміст роботи та наукові результати дисертації і відповідають нормативним вимогам МОН України.

Наукові публікації відповідають вимогам п. 8 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук (Постанова Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 року № 1197) та наказу МОН України № 1220 від 23 вересня 2019 року «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук».

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається із вступу, п'яти розділів, списку використаних джерел, додатків. Загальний обсяг роботи становить 394 сторінок друкованого тексту. Повний обсяг роботи становить 466 сторінок. Дисертація містить 13 таблиць, 14 рисунків, 2 додатки. Список використаних джерел складає 471 найменування, в т.ч., 107 іноземними мовами.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертаційна робота написана грамотною діловою українською мовою з науковим стилем викладення її змісту, характеризується цілісністю, смисловою завершеністю, логічною послідовністю розгляду питань, об'єктивністю викладення, точністю використання спеціальної термінології, ясністю і стислістю, чітко структурована, а стиль викладу матеріалу дослідження, наукових положень, висновків і рекомендацій забезпечує легкість і доступність їх сприйняття. Застосована у роботі наукова термінологія є загальноновизнаною, стиль викладення результатів теоретичних та експериментальних досліджень, нових наукових положень, висновків і рекомендацій забезпечує доступність їх сприйняття та використання.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК

Вважати, що дисертаційна робота Петькун Світлани Михайлівни на тему «Теоретико-методологічна концептуалізація механізмів державного управління соціальною безпекою України в умовах цифрової трансформації», подана на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління, за актуальністю, ступенем новизни, науковим рівнем та практичною цінністю, змістом та оформленням повністю відповідає вимогам п. 7, 9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук (Постанова Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197) та наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації».

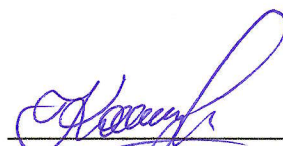
Рекомендувати дисертаційну роботу Петькун Світлани Михайлівни на тему «Теоретико-методологічна концептуалізація механізмів державного управління соціальною безпекою України в умовах цифрової трансформації» до захисту на здобуття ступеня доктора наук у спеціалізованій вченій раді Д 26.861.07 Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

Висновки обговорено і затверджено на засіданні фахового наукового семінару кафедри публічного управління та адміністрування Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій (від 11 січня 2024 р. протокол № 3).

Рішення прийнято одногосно.

Рецензенти:

Д.н.держ.упр., професор

Юрій КАЛЬНИШ

Д.н.держ.упр., професор

Людмила ПАШКО

Д.н.держ.упр., ст.н.сп.

Олександр БОКОВ